

KİTAPTAN OKUNAN BİR HADİSE, HZ. AİŞE

Ben anne ve babamı tanıyalı beri onları hep müslüman gördüm. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*in sabah akşam bize gelmediği bir gün geçmiyor ve müşriklerin baskısı her gün biraz daha artıyordu. Nihayet babam Ebû Bekir Habeşistan'a gitmek üzere yola çıktı. Derken Berke'l-Ğumâd'a vardı. Babam orada Benî Hûn'un Kâre kabilesinin başı İbnü'd-Duğunne ile karşılaştı. İbnü'd-Duğunne ona;

“Nereye gidiyorsun yâ Ebâ Bekir?” diye sordu.

Babam;

“Kavmimin baskısına dayanamayıp kaçmak zorunda kaldım. Biraz gezip rahatlıkla Rabbime ibadet edeyim dedim.” diye cevap verdi.

İbnü'd-Duğunne:

“Ey Ebû Bekir! Senin gibiler memleketlerinden çıkmaz ve çıkarılmazlar. Sen yoksullara yardım eden, akrabalık hakkını gözeten, ağır yükler taşıyan, misafir besleyen ve fela-

ketzedelerin yardımına koşan bir insansındır. Kendi memleketinde ibadet et, ben seni koruyacağım.” dedi.

a. İbnü'd-Duğunne'nin Kureyş Müşriklerinden Hz. Ebû Bekir İçin Teminat Alması

Bunun zerine babam İbnü'd-Duğunne ile beraberinde olduğu halde geri döndü.

İbnü'd-Duğunne bir akşam Kureyş'in bütün ileri gelenlerini gezerek onlara; “Eb Bekir memleketinden kovulacak adam değildir. Yoksullara yardım eden, akrabalık haklarını gzetemeyen, ağır yükleri taşıyan, misafir ağırlayan ve felaketzedelerin yardımına koşan bir adamı nasıl yurdundan çıkarıyorsunuz?” dedi. Onlar da İbnü'd-Duğunne'yi kırmadılar ancak ona, “Eb Bekir'e söyle, kendi evinde Rabbine ibadet etsin ve kendi evinde namaz kılarak istediği şeyleri okusun. Bunu açık olarak yapmak suretiyle bizi rahatsız etmesin. Çünkü açık olarak yaparsa ona bakan kadın ve gençlerimizin ona bakarak sapıtmalarından korkuyoruz.” dediler.

İbnü'd-Duğunne de bunu Ebû Bekir'e söyledi. Ebû Bekir bir müddet namaz ve ibadetlerini kendi evinde yaptı ve evinin dışında hiçbir şey okumadı. Ancak bir müddet sonra evinin avlusunda bir mescit yapmayı düşündü. Artık orada namaz kılmaya, Kur'an okumaya başladı.

Fakat çok ağlayan bir kimse olduğu için Kur'an okuduğu zaman kendini tutamayıp ağlıyordu. Onun bu durumu Kureyş Kabilesi kadın ve gençlerinin dikkatini çekti ve kitleler halinde gelip onu dinlemelerine yol açtı. Bu ise müşrik olan Kureyş'in ileri gelenlerini endişeye düşürdü.

Bunun için İbnü'd-Duğunne'ye haber saldırlar ve İbnü'd-Duğunne gelince ona, "Biz Ebû Bekir için evinin içinde ibadet etmek şartıyla sana teminat verdik. Şimdi ise sınırı aşarak evinin avlusunda bir mescit yaptırmıştır. Orada aşikâr olarak namaz kılmakta ve Kur'an okumaktadır. Onun bu durumu kadın ve gençlerimizi yoldan çıkarabildiği için onu bundan alıkoyun. Eğer evinin içinde ibadetini yapıyorsa yapsın, yok bunu kabul etmiyorsa ona söyle de vermiş olduğu teminatı sana geri

versin. Zira sana verdiğimiz sözü bozmak istemiyoruz ve aşikâr olarak ibadet etmesine izin vermemize de imkan yoktur.” dediler. İbnü’l-Duğunne de babama gelip, “Sana hangi şartlarla teminat verdiğimi biliyorsun. Ya o şart üzerinde duracaksın ya da sana verdiğim teminatı bana geri vereceksin. Zira Arapların bir adama vermiş olduğu teminatı kendisinden geri aldığımı işitmelerini istemiyorum.” dedi. Babam da ona, “Ben senin teminatına geri verir ve Allah’ın teminatı ile yetinirim.” dedi. Bir başka rivayette şöyle bir ilave vardır. İbnü’l-Duğunne, “Ey Ebû Bekir! Ben sana kavmine eza edesin diye teminat vermedim. Evine çekil de evinin içinde ne yaparsan yap.” dedim. Ebû Bekir *radiyallahu anh* de, “Bana verdiğin teminatı geri verip Allah’ın teminatı ile yetineyim mi?” dedi. O da, “Evet, sana verdiğim teminatı bana geri ver.” dedi. Ve Ebû Bekir de geri verince, “Ey kureyşliler! Ebû Kuhafe’nin oğlu benim teminatımı bana geri vermiştir. Bundan sonra ha siz ha o!” dedi.

“Ha siz ha o!” demek yani işte siz işte o, demek.

Ebû Bekir Efendimiz'in oğlu Kasım b. Ebû Bekir es-Sıddîk, o Şöyle anlatıyor;

Ebû Bekir *radiyallahu anh* İbnü'd-Duğunne'nin teminatını geri verdikten sonra Kabe'ye giderken Kureyş kabilesinin cahillerinden biri onunla karŐılaŐarak baŐına toprak döktü. Ebû Bekir bundan sonra da ya Velid b. Muğire ya da As b. Vail karŐılaŐarak ona,

“Bu serserinin yaptığının görmüyor musun?” dedi. O adam da Ebû Bekir'e;

“Bunu baŐına sen getirdin.” dedi.

Bunun üzerine Ebû Bekir, “Ey Rabbim, sen ne kadar [yumuŐak huylusun. Ey Rabbim, sen ne kadar yumuŐak huylusun. Ey Rabbim, sen ne kadar yumuŐak huylusun!” diye niyazda bulundu.]

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN

22 Cemâziye'l-Âhir 1420 / 02.10.1999

[Bütün DİĞER ÇEŐİTLİ KONUŐMALAR'A PDF olarak ulaŐmak için tıklayınız.](#)

